

tigste Elever, som ere nødte til at søge hen til Friseminarierne. Egeoverfor en anden Bemærkning om, at Skolelærere skulle være aldeles frie, skal jeg sige, at der derom aldeles Intet er udtalt i Skrivelsen fra Formanden i det nævnte Udvalg, og jeg maa altsaa troe i Overeensstemmelse med det ærede Medlem for Velle Amts 1ste Valgfreds (Gad), at de ikke ubetinget skulle være frie alle, men at det kommer an paa deres Formuesvillkaar, og saa mener jeg, at det kan komme de Fattige tilgode ved at lade $\frac{1}{2}$ faae Fripladsfer.

C. B. Nimestad: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning.

Formanden: Det ærede Medlem har Ordet.

C. B. Nimestad: Jeg er aldeles imod det Forslag, som findes under Nr. 37. — Jeg maa iøvrigt i Anledning af det, vi nu hørte af den ærede sidste Tale, spørge om, hvorledes det er muligt, at unge Menneffer, der mangle Midler til at komme frem paa den Vej, de ønske, saaledes som Sagerne nu staae, lettere ville kunne komme frem derved, at man gjør dem det dyrere paa eet Sted. Det er umuligt at beskrive for den menneskelige Tanke.

Berg: Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgfreds (Sagd) sagde, at det gjaldt 2,000 Rd. Saavidt jeg har forstaaet Forslaget, gjælde de 2,000 Rd. for næste Finantsaar, fordi der kun er Tale om det Hold, som da indgaaer paa de kongelige Seminarier. Er der derimod Tale om hele Elefantallet, da bliver Beløbet 6—8,000 Rd. Naar jeg tiltræder Forslaget — og jeg har forsaavidt været med til at stille det, som jeg er Medlem af det vedkommende Lønningsudvalg — saa er det, fordi jeg finder, at de Fordringer, som Forslaget gaaer ud paa at stille til Eleverne med Hensyn til Betaling for Undervisningen, ere i den Grad moderate, at Staten endda vil have overordentlig betydelige Beløb at udrede til disse Anstalter, og det vil være til større Gavn for de Uformuende, naar de

Beløb, som vi paa denne Maade paalægge, paalægges dem, som have Raad dertil, og det vil skee efter Forslaget. Jeg troer, at vi, uden i mindste Maade at paalægge den ene Trebiedeel nogen Byrde, som den ikke vil kunne bære, til Gjengjæld for det, som Staten byder den, derigjennem faae Leilighed til at komme de Fattige til Hjælp paa anden Maade, end vi hidtil have kunnet ved Seminarierne, og det er min Overbeviisning, at denne Vej burde man gaae, ikke blot der, men overalt, saaledes at man ikke spreder Legater og fri Undervisning, saa at — naar Talent er om den høiere Undervisning — det endog kan komme Folk tilgode, som sidde med store Embeder, men samler dem saaledes, at de kunne komme dem tilgode, som trænge dertil.

Sall: Jeg vil blot tillade mig en kort Bemærkning i Anledning af, hvad der blev ytret af den ærede Ordfører. Den ærede Ordfører udtalte, at han af mine Ytringer var kommen til den Erfendelse, at de 1,500 Rd., som ere bragte i Forslag af Udvalget til Kirkecommissions Arbeiders Fuldendelse, ville blive anvendte paa en god og hensigtsmæssig Maade. Men den ærede Ordfører yttrede ikke Noget med Hensyn til en anden Side af mine Udtalelser, som kom ligesaa bestemt — maaskee endnu bestemtere — frem, og som ogsaa kunde komme bestemtere frem, nemlig at disse 1,500 Rd. ikke vilde være tilstrækkelige til at faae denne Kirkecommissions Arbejder endelig afsluttede, efter hvad der nu foreligger. Da imidlertid den ærede Ordfører er kommen til den Overbeviisning, at Kirkecommissionen i sine Arbejder vil gaae frem paa en Maade, som kan kaldes god og hensigtsmæssig, saa kan jeg heller ikke tænke mig, at det skulde være hans Mening, at ikke ogsaa det yderligere Beløb, som maatte medgaae for at afslutte Arbejderne paa en saadan hensigtsmæssig Maade, skulde blive bevilget af Rigsdagen. Jeg veed derfor ikke, om det var en Forglemmelse af ham, at han ikke yttrede sig saaledes. Er dette ikke Tilfældet, saa forekommer det mig meget klart, at man, naar man har den Overbeviisning, at det Beløb, hvormed der er Spørgsmaal, kun vil blive anvendt til et Formaal,